

syn til Ydelsen af de høje Kapitelstakster, og nu foreslaar De jo selv at give Moratorium paa $\frac{7}{25}$ af Kapitelstakstydelser, men her kan det dog virkelig ikke dreje sig om det kvantitative. Kan man give Moratorium med Hensyn til de $\frac{7}{25}$, maa man ogsaa kunne give Moratorium med Hensyn til alle $\frac{25}{25}$ lige saa godt paa dette Omraade, som man i Kraft af den almindelige Moratorielovning har givet Henstand paa mange andre Omraader. Nej, det, det drejer sig om i denne Sag, er, at man undlader det, som den ærede Ordfører saa meget rigtigt advarede imod paa et andet Omraade, nemlig at gøre sig skyldig i en chikanøs Benyttelse af det skrevne Ord mod den virkelige Mening. Det har det ærede Medlem Ret i, og, som sagt, deri kender jeg den skolede Jurist, at han stiller sig paa det Standpunkt, at han siger: Man maa ikke paa en chikanøs Maade benytte det skrevne Ord mod den virkelige Mening. Men den virkelige Mening med Kapitelstaksterne har ikke været, at Yderne efter Kapitelstakst i Tider som disse skulde betale med Krigspriser. Det er det, den ærede Ordfører selv advarede imod, som man gør, naar man forkaster det Lovforslag, her foreligger til Behandling, at man paa en chikanøs Maade benytter det skrevne Ord til at tvinge Yderne til en ublu Ydelse. Det skulde man lade være med, og det skulde dette høje Ting allermost lade være med, thi det er ikke konservativt at bære sig saadan ad. De kan være vis paa, at det sætter ikke konservative Frugter ude i Landet.

Oluf Jensen: I Anledning af den højtærede Justitsministers Udtalelser med Hensyn til Dispensationen af Kapitelstaksterne, som baade den højtærede Justitsminister og den højtærede Landbrugsminister vil forsøge at forsvare, vil jeg sige, at jeg aldeles ikke i de Bemærkninger, der er fremsatte, kan se noget Forsvar for den Suspension, der er sket. Den højtærede Justitsminister sagde ganske vist, at der har foreligget et faktisk urigtigt Grundlag inden Suspensionen, men man skal overfor Embedsmænd i de øverste Instanser dog være meget varsom med at foretage Suspension, men desuden tror jeg imidlertid, at det, her foreligger, ikke er noget faktisk urigtigt Grundlag, her foreligger kun en *Formodning* om, at der er Fejl, det er hentaget af den højtærede Kultusminister, men der foreligger ikke noget faktisk urigtigt Grundlag, som har berettiget denne Suspension.

Justitsministeren (Zahle): Det var jo ikke en bevist Ting, den Gang Suspension fandt Sted, da havde man blot det, der tydede paa, at der maatte foreligge Urigtigheder, men allerede den første Gennemgang i Statistisk Departement har vist, at der fra Stiftsøvrighedernes Side er begaaet Fejl. Kapitelstaksterne er satte urigtigt, der er Fejl i dem, som skal rettes.

Oluf Jensen: Maa jeg spørge, om det er Tilfældet i alle Stiftsøvrigheders Indberetninger, thi hvis ikke, synes jeg, det er uberettiget at gøre det gældende overfor de Stiftsøvrigheder, i hvis Indberetninger der ingen Fejl er.

Justitsministeren (Zahle): Om en eller to Dage foreligger vist det hele Materiale fra Statistisk Departements Side, men det er klart, at naar man kan se, at der er Fejl nogle Steder i Kapitelstaksterne, kan man ikke lade det staa ved en Formodning om, at det er rigtigt i nogle Stifter og urigtigt i andre; hvis der er Fejl, maa sandelig hele Sagen undersøges for alle Stifters Vedkommende.

Ordføreren (Godskesen): Den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister har Ret i, at der i mange Tilfælde gennem Justitsministeriet kan meddeles Bevilling til Appel af Domme, for hvis Vedkommende Retten til Appel i og for sig er udløbet; men den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister vil paa den anden Side vide, at saadan er det dog ikke i alle Tilfælde, der er ogsaa en Række Tilfælde, hvor det ikke staa i Justitsministeriets Magt at meddele Bevilling til Appel, selv om det paaberaabes, at der er en eller anden Fejl i den paagældende Dom. Den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister nævnde dernæst, at naar en Sag var paadømt i Højesteret, men fandtes at hvile paa et urigtigt faktisk Grundlag, kunde den tages for igen. Ja, der er enkelte Tilfælde, hvor det er sket i Henhold til kongeligt Reskript, det er sket i Tilfælde, hvor en Person er blevet dømt under en Straffesag i Højesteret, og der senere er kommet Oplysninger frem, som i alt Fald tyder paa, at vedkommende dømte var uskyldig. Men det vil ikke være den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister ubekendt, at de kyndigste Jurister er af den Mening, at man ingenlunde kan følge en tilsvarende Fremgangsmaade, hvis en Person er blevet frifundet i Højesteret og der senere hen